

Felezőszonettek

Szél a teraszon

*Hirtelen öregedett meg Nem napról napra mint
a boldog ember Egyszerre őszült meg akár a
boldogtalan istenek Lehet csak annyi történt
ismét megpillantotta a halál felé tartó
nehéz léptű öregembert Sokáig kerülte
ezt a találkozást Bízott benne van még idő
Megpróbáltam dadogja Szél jár üres teraszon*

*Szél dadog az üres teraszon Nem baj Egyszer még
megpróbálta Most szembenéz azzal amivé lett
Nem szerette a szót mert nem szerette önmagát
Nehéz léptű ember mondta és tudta a halál
felé tart Annyi történt nem áldozta fel magát
Hagyta őszüljön bele a boldogtalanságba
Hirtelen öregedjék meg akár az istenek*

Vesztésben

*Visszamenekült kedves verssorai közé Mert
gyámoltalan és kiszolgáltatott lenni Az ősz
közönnyel fokozta le benne magányérzetét
üres egeivel és a goromba esőkkel
A hajnalokkal még próbálkozott de föladta
azt is Kalapját fejébe nyomva ment a szélben
Nem nézett senkire és nem voltak válaszai*

*Mert nem voltak kérdései nem nézett senkire
Kalapját szemébe húzva bukdácsolt a szélben
Aztán hátat fordított a kedves hajnalának
is Barátkozni kezdett a goromba esőkkel
s csak az üres őszi egekbe bámult Nem bánta
hogy gyámoltalan és kiszolgáltatott Visszatért
kedves verssoraihoz Mellébe húzta térdét*